

RAI'PORT : Alg. 120.R 233.

J.M. Saarloos. Verdieping van het zeegat van Texel sedert 1816.
 1943. 8 blz. 24 bijlagen.

Kaarten zijn beschikbaar van de jaren 1816, 1840, 1863, 1878, 1886 - 1901, 1917, 1925 en 1933. De meesten daarvan voldoen niet geheel aan de eisen om een goede inhoudsberekening op te zetten. De reductievlakken, welke voor de kaarten gebruikt werden, werden allen zo goed mogelijk t.o.v. NAP bepaald.

Het deltagebied van het zeegat van Texel is in het algemeen verdiept. Er is hier door wegschuring 48.8 mill. m³ verloren gegaan in 117 jaar, overeenkomende met een gemiddelde bodemverlaging van 53 cm over het gehele gebied gerekend. Het Schulpengat is verreweg het meest verdiept, dan volgt het Molengat, terwijl de Breewijd verondiept is, resp. gemiddeld + 151, + 85 en - 65 cm.

Men berekening voor de kortere, maar meer betrouwbare periode 1878 - 1925 geeft over het gehele gebied gerekend een verdieping van 119 cm per eeuw of 110.000.000 m³ zandverlies in 47 jaren. Dit grote bedrag is te vergelijken met de uitschuring van de mond van de Schelde. Men vindt ook voor dat geval, dat het Schulpengat en het Molengat verdiepten en dat de Breewijd (Westgat) verondiepte.

Voor het 55-jarig tijdvak 1878 - 1933 vindt men geringere uitschuring, nl. gemiddeld 72 cm per eeuw. Misschien is dit meer plausibel. Over het algemeen hebben, evenals in de Scheldemond, de hoofdgeulen zich verdiept en zijn de banken ondieper geworden.

Gezien het grote verschil in de peilingen van 1925 en 1933 is het zeer gewenst spoedig over nieuwe goede kaarten te beschikken, mede om na te gaan of de invloed van de Zuidoerzee-inpoldering merkbaar is.